

ПЕТЯ ДУБАРОВА
НОЩНА ПРИКАЗКА

chitanka.info

*Разхождах се по спящата алея
във царството на размислите свои
и Вечер благородна като фея
прегръщаше ме в своите покои.*

*Над мене като резен бял от диня
увисваше прималиво луната
и тази вечер беше синя, синя,
на звуци и на цветове богата.*

*Но както крачех в тишината гъста,
зад мен долитна някой, тихо седна
и някой ме погали с хладни пръсти,
обърнах се нататък и погледнах.*

*И чудо... беше кацнал тъй безшумен,
до мен довякъл беше своя шатър
с издути бузи и добър, и румен,
до мене беше кацнал Вятър.*

*„Аз идвам отдалече — тъй прошепна —
и моята родина е прекрасна,
земята моя е великолепна,
със синя нощ и утрин чиста, ясна.*

*Там няма зима, винаги е лято
и вечна е ваканцията лятна,
от нея няма, няма по-богата,
по-хубава, по-свежа, благодатна.*

*Там хиляди блестящи портокали
търкалят се безгрижно по земята,
лимони златни, чудно заблестяли,
търкулват се в ръцете на децата.*

*Морето не е никога зелено
и бури в него никога на вият,
то има цвят на облаци червени
и дивни брегове вълните мият.*

*Дърветата са винаги зелени,
цветя добри навсякъде се пукат
и залезите пурпурночервени
прекрасно над страната дивна рукват.*

*Ела, о, мило, хубаво момиче,
хвани се ти за дрехата ми бяла,
в света най-бързо аз от всички тичам
да идем в страната засияла!“*

*Аз бях готова мигом да се метна
и с вятъра да литнем над морета,
пред мен желаех в този миг да светне
нечуваната приказна планета.*

*Но моята звезда над мен блестеше
и гледаше ме, звезден дъх прибрала,
морето свийта песен спряло беше
и музиката ноцна беше спряла.*

*И яворът ръцете си протегна
съвсем като човек и мен загледа,
на рамото ми тишина натегна,
зарадвана от своята победа.*

*Луната изпитателно надвисна,
загледа ме, дъха си бял стаила,
и Вятър не посмя да свисне,
о, всяка нота беше се прикрила!*

*„От моята родина не познавам
по-хубава, по-пъстра, по-богата,*

*тя може да не е така голяма,
но тука най-щастливи са децата!*

*Какво, че тука няма портокали,
какво, че няма дъхави лимони,
нима децата там далеч са яли
и ябълки — по-сладки от бонбони?!*

*Нима и грозде с шепи те са брали
и дюли на полици са редили?
В училище нима са те четяли,
изпълнени със радост и със сили...“*

*И цялата природа заговори
и вятърът отнякъде повея,
но мигом тъмнината се разтвори,
вълшебникът загуби се във нея.*

*След миг аз пак по спящата алея
зета пак от размислите свои
разхождах се, а Вечер като фея
прегръщаше ме в своите покои.*

Издание:

Петя Дубарова, „Лястовица. Стихове и разкази“, С. 1987

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.